

TANECNIMAGAZIN.CZ

1. Rozhovor s tanečníkem 420people a pedagogem Filipem Staňkem

05.05.2023 tanecnimagazin.cz

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadla; moravskoslezského; Národního; Ostravě

"Tanec je tím, co mě drží v sladkém zajetí," přiznává tanečník Filip Staňek, člen 420people, který se realizuje také jako pedagog, vede taneční lekce a vyvinul vlastní pohybovou metodu Smart Body, jejímž cílem je být univerzální tréninkovou metodou, pro veřejnost i pro profesionály.

Od mala jste se hodně věnoval sportu, ke kterému Vás vedli rodiče a zkusil jste jak tenis, tak dokonce i horolezectví. Jak jste se dostal k tanci?

"Jsem ze sportovně založené rodiny. Hodně jsme lyžovali a, jak zmiňujete, vyzkoušel jsem si mnoho sportů. Vždy mě to ale táhlo k tanci, k umění obecně, mám pocit, že odjakživa. První, co si vybavuji, je obdiv k Michaelu Jacksonovi, kterého jsem v dětství napodoboval. Pak přišly taneční kroužky a nakonec – nebo vlastně na začátek – konzervatoř. Studium tance a baletu bylo to, co jsem hledal, po čem jsem toužil. A nemýlil jsem se, tanec mi poskytl šťastné mládí."

Na ostravské Janáčkově konzervatoři jste studoval jak klasický tanec, tak později i herectví, také loutkoherectví a o prázdninách step. Uvažoval jste o herecké profesi? Co Vás přivedlo ke stepu?

"Vystudoval jsem tanec a herectví, součástí toho druhého byl i předmět loutkoherectví, který mě velmi bavil. Když mi bylo asi třináct, starší spolužáci chodili na hodiny stepu, kam jsem ale ještě neměl přístup. Jednou jsem se tam šel podívat a zeptal jsem se učitele, jestli bych nemohl chodit. Souhlasil, a tak jsem se začal učit stepu. Po několik let jsem se mu věnoval docela intenzivně. V létě jsem pak pravidelně jezdil na různé taneční školy, workshopy, baletní i stepové. Herectví jsem si ve škole přibrál po čtyřech letech (taneční studium je osmileté, herecké čtyřleté). Respektive, chtěl jsem přejít z tance k herectví a trochu tajně udělal talentové zkoušky. Jenže se to rozkřiklo a z tanečního mě nechtěli jako kluka pustit. Nakonec vymysleli, že bych mohl studovat obojí. Byl jsem takový první pokusný králík, nikdo přede mnou to nikdy nezkusil. Bylo to náročné, jakmile jsem se v tom ale naučil chodit, šlo to. Když jsem byl vyčerpaný, řekl jsem na tanečním, že mám herectví, na hereckém, že mám tanec, a šel jsem do hospody. O herecké profesi jsem nikdy vážně neuvažoval, nemám pro ni vlohny ani zápal, tanec je tím, co mě drží v sladkém zajetí."

Po škole jste nastoupil do baletu **Národního divadla moravskoslezského v Ostravě** (Sněhurka a sedm trpaslíků, Giselle, Mrazík), kde jste byl pět let. Pak jste na dva roky odjel do Monaka, kde jste působil jako instruktor tance a fitness. Pak jste se do Čech vrátil a od roku 2017 jste tanečníkem v 420people (The Watcher, Máj, INspiraCE, Ever). V jednom rozhovoru jste řekl, že tím, že tančíte v této company, jste si splnil sen. A co role, splnil jste si své taneční sny?

"Ano i ne. V divadle v Ostravě jsem měl skvělé příležitosti i role. Ale po zranění páteře jsem si uvědomil, že v klasickém baletu nikdy nebudu světovou hvězdou a s ničím menším jsem se nemohl spokojit. Taky mi došlo, že současný tanec je tím, k čemu celý život tíhnu a co mi i lépe jde. Napnul jsem všechny síly, abych se dostal do nějakého zahraničního souboru; mým snem bylo vždycky tančit v zahraničí. Absolvoval jsem desítky konkurzů, nikdy to však nevyšlo. Když jsem nakonec sebral odvahu zkusit to na volné noze a nastoupil do 420people, byl to splněný sen. 420people mi splnilo všechny touhy, o nichž jsem v taneční kariéře mohl snít: spolupráci se Sidi Larbi Cherkaouim, cesty do zahraničí – do Japonska, prvotřídní kolegy, od nichž jsem se mohl učit a sdílet s nimi jeviště. A taky velkou tvůrčí svobodu, která mi chyběla. Až ona pro mě znamenala výrazný umělecký rozvoj a nalezení vlastního výrazu. Abych pravdu řekl, někdy se mi ale po velkém divadle a jevišti, bouřlivém potlesku po náročné klasické variaci zasteskne."

[« zpět na začátek](#)